

δικαστήριον περὶ τοῦ βασίμου τῆς ἀξιώσεως τῶν ἐναγόντων καὶ διατάσσει τὴν ἱκανοποίησιν τούτων ἐκ τῶν γεροντομοιρίων, ἅτινα ἀφῆκεν ὁ πάππος των.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. 9. 11. παύχτωσες βλ. τὰ ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 2 ἀπόφασιν σημειούμενα.

16. σάμνα, ζαμιναρισμένη = ἐκ τοῦ ἰταλ. esaminare, ἐξετάζω, μαρτυρική ἐξέτασις.

18. σκουρδούλα = πανώλης.

28. γεροντομοίρια (βλ. τὰ περὶ αὐτῶν σημειούμενα ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 24 ἀπόφασιν).

32

Κωδὶξ Μ. 137. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 3 Ἰανουαρίου 1686.

Διάδικοι. Ἀνδρόνικος Γύζης — ὁ ἀδελφός του Ἰωάννης Γύζης.

Διεκδίκησις κληρονομίας.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1686 Γεναρίου 3.

||²+ Τῇ<ν> σήμερον ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμότατοι καὶ εὐγενέστατοι ἀφέντες ἐπίτροποι καὶ κρι||³τᾶδες οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι εἰς τῇ<ν> ἀκρόασιν τῆς ἐξέφλησις τῆς διαφορᾶς γενο||⁴μένης ἀνάμεσα εἰς τὸν Ἀνδρόνικον Γύζη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ ἀδελφός του ||⁵ὁ Ἰωάννης. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα κλεῖσμα τιποθεμένο εἰς τόπον λεγόμενον Καπνόουσα||⁶ καὶ ἕτερα ζωντανὰ καὶ ποστατικά, γεροντομοίρια ποὺ τοῦ εὐβρέθησαν στὸν θάνατον||⁷ τοῦ πατρός των, τὰ ὅποια ἄνωθεν γεροντομοίρια τὰ εἶχεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του ἀπρού||⁸κιστα. Καὶ τὴν σήμερον γυρέβοντας ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης τὸ ἄνω εἰρημένο κλεῖσμα τῆς||⁹ Καπνόουσας, ἀποδείχνοντας μὲ ἓνα κομμάτι χαρτὶ γραμμένο ὑπὸ χειρὸς ἐνοῦς||¹⁰ διάκου, χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν κάρικα, καὶ ἡ μητέραν των νὰ ἦτον ἐξω φρε||¹¹νῶν, τὸ ὅποιο πρᾶμα τὸ ἤφινεν τῆς ἐγγόνης τῆς, παιδὶ τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη, καὶ τὸ||¹² στρουμέντο τοῦ ἰδίου πραμάτου γραμμένο στοὺς 1673 Ἰουνίου 29, τὸ ὅποιο||¹³ στρουμέντο νομινάρει καὶ λέγει, πὼς ἀγοράζει ὁ πατέρας των, ἀλλὰ ὅχι ἡ μάννα||¹⁴ των. Ὅντως ἀκόμα καὶ ἡ διαθήκη τοῦ πατρός των γραμμένη στοὺς 1673 Αὐγού||¹⁵στου 28. Ὅντως ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασιν γρο||¹⁶κῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογίζοντας τὴν διαθήκη τοῦ πα||¹⁷τρός των καὶ τὸ στρουμέντο τοῦ ἄνωθεν πραμάτου, ὄντως ἀγορασμένο ζῶντος τοῦ πατρός<ς> των,||¹⁸ ὄντως ἀκόμα καὶ τὰ προυκοσύμφωνά των. Διὰ τοῦτο τὸ λοιπόν, τὸ ὄνο||¹⁹μα τῆς ἀγίας Τριάδος, κράζουν, κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν νὰ μεράζουν τὰ ἄνω||²⁰θεν δύο ἀδέρφια ὅλο τὸ γεροντομοίρι, ποὺ εἶχεν ὁ κύρης των ἕως τὴν ζωὴν του ἀδιά||²¹ταυτα, ζωντανὰ, ποστατικά, καὶ τὸ ἄνω εἰρημένο προ(σ)λεγόμενο κλεῖσμα, νὰ τὰ||²² μοιράζουν ἴσια πρὸς ἴσια, νὰ παίρνη πᾶσα (ἰ) εἰς τὸ μερδικόν του, καὶ τὰ ἐξῆς. ||²³ Ἐτζι ἔκριναν καὶ ἐποφάσισαν καὶ θέλουν ἀπογράψουν.

- ||²⁴ Ἀλέξανδρος Καλαμαρᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτῆς βεβαιῶν τὰ ἄνωθεν.
 ||²⁵ Δημήτρης Γρυπάρης ἐπίτροπος καὶ κριτῆς Μυκόνου βεβαιῶν τὰ ἄνωθεν.
 ||²⁶ Ἐγὼ παπᾶ Γεράσιμ(ος) Βίδος πρωτονοτάριος βεβαίου ἔγραψα.

⁹ καπνοοῦσας ||²⁶ Ἐγὼ παπα γερασιμος βιδος πρωτονοταριος βεβεου εγραψα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Μεταξὺ τῶν διαδίκων ἀδελφῶν Ἀνδρονίκου καὶ Ἰωάννου ἡγέρθη
 ἔρις διὰ τὴν κληρονομίαν τῶν γεροντομοιρίων τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς των. Ταῦτα
 δὲν προήρχοντο ἐκ προικὸς (γονικά), ἀλλὰ ἦσαν ἐπίκτητα τοῦ πατρὸς των. Ὁ ἐκ
 τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννης ἡξίου νὰ λάβῃ ἐκ τῶν γεροντομοιρίων ἐν κτήμα ὁλόκληρον,
 ὥς ἀφενθὲν διὰ διαθήκης τῆς μητρὸς των εἰς τὴν θυγατέρα του, πρὸς ὑποστήριξιν
 δὲ τῶν ἀξιωσέων του προσήγαγεν ὥς διαθήκην τῆς μητρὸς των ἔγγραφον συντετα-
 γμένον ὑπὸ τινος διακόνου. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦτο δὲν
 ἀποτελεῖ διαθήκην, διότι ὁ συντάξας αὐτὸ διάκονος οὐδεμίαν πρὸς τοῦτο εἶχεν ἐξου-
 σίαν, ἔτι δὲ ἡ φερομένη ὥς διαθέτις μήτηρ δὲν ἦτο πνευματικῶς ὑγιής, ἥτοι ἰκανὴ
 πρὸς σύνταξιν διαθήκης. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὸ δικαστήριον ἐκτιμῶν τὸ ἔγγραφον ἀγο-
 ρᾶς τοῦ κτήματος, ἐξ οὗ ἀπεδεικνύετο ὅτι ἀγοραστὴς αὐτοῦ ἦτο ὁ πατήρ καὶ ὄχι ἡ
 μήτηρ, ἔτι δὲ καὶ τὰ λοιπὰ προσαχθέντα ἔγγραφα, ἐν οἷς καὶ τὴν διαθήκην τοῦ πα-
 τρὸς, ἐξ ὧν προέκυπτεν ὅτι ὁ πατήρ ἀφῆκεν ἀδιάθετα τὰ γεροντομοίρια, διατάσσει
 τὴν διανομὴν τούτων ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν διαδίκων.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Περὶ τοῦ τύπου διαθηκῶν εἰς τὴν Μύκονον βλ. I. ΒΙΣΒΙΖΗ, Τὰ ἔγ-
 γραφα δικαιπραξιῶν τῆς Μυκόνου, ἐνθ' ἄν., 133 ἐπ.

20 - 21. ἀδιάταυτα ἀντὶ ἀδιάτακτα.

33

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις Ἀρχιεπισκόπου Σίφνου καὶ Μυκόνου τῆς 25 Ἰουνίου
 1686.

Διάδικοι. Παπᾶ Μακάριος Κορνάρος — Ἱεροδιάκονος Ξυδάκης.

Διαφορὰ μεταξὺ ἱερωμένων. Ἀκύρωσις παραχωρήσεως.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμήν. 1686 Ἰ[ουνίου] 25.

||² + Τὴν σήμερον ὁ πανιερώτατος, σοφώτατος καὶ λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπ(ος)
 τῆς ἀγίω||³τάτης ἀρχιεπισκοπῆς Σί(μ)φνου καὶ Μυκόνου καὶ τῶν Κυκλαδωνήσων,
 ἡμῶν δὲ αὐ||⁴θέντης καὶ δεσπότης κύριος, κύριος Γεδεών, ὁποῖος ἐρχόμενος εἰς τὴν
 ἀκρόασιν τῆς||⁵ ἐξέφλησις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀν[άμ]εσα εἰς τὸν παπᾶ Μακάριον
 Κορνάρον||⁶ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ ἱεροδιάκονος Ξυδάκης. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα κηπάρι,
 ὅπου ἤφησεν ὁ||⁷ ποτὲ Γεώργη Λιτζάρδος τοῦ ἄνω λεγομένου παπᾶ διὰ νὰ τὸν ἐμνη-
 μονέβῃ καὶ ἕτερα. Καὶ εἰς ἀπερασ||⁸μένους καιροὺς ἦλθεν ὁ ἄνω προλεγόμενος Λιτζάρ-